

PNAC SIĘ (3) *vb impf*

a jasne.

[*inf* pnać się.] ◊ [*praes 3 sg* pną się (1)]. ◊ [*3 pl* pniają się (2)]. ◊ [*con 3 pl m pers* by się pnali.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Wspinać się (3) :

pnać się na co (1): Ciżbá zewfząd/ á drudzy ná murach wifzáią/ Drudzy rynny/ á drudzy ná wirzchy fie pniąią. *StryjWjaz C.*

Przen: Dążyć, starać się osiągnąć coś (2) :

pnać się do czego (1): Iednoż do próżney chwały namniey fie nie pniąią/ Ná poczćiwym nábyciu przodkow fwyh przeftáią. *PaprPan R4v.*

[*pnać się k czemu*: zdobili Krolowie [*sławnych Polaków*]/ herby/ włościámi/ áby potomkowie/ Ná to wzgląd maiąc ku cnotam fie pnáli/ Domy wflawiáli. *StryjGoniec G4 (Linde błędnie G3), Dv (Linde).*]

pnać się na co (1): Z wielkief pychy pochodzi kto fię ná nie [*na dostojeństwo*] pna *SkarŻyw 473.*

Formacje współrdzenne cf PIAĆ SIĘ.

DDJ